

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CXCIX. Differentia 5. Confessus crimen lure canonico non potest appellare

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

Jus obtinere in suo cuiusque foro, cum absurdum inde nihil sequatur.

II. Sed attendenda nobis est *Innocentij* III. decisio in *citato capite*. Cum delegatus à nobis jurisdictionem suam in alium transfert totam, si fuerit appellatum non ad eum, sed ad nos appellari debet. Cum autem sibi aliquid de jurisdictione referuat, si causa sit ei appellatione remota commissa non ad nos, sed ad eum poterit de jure appellari. *Vbi Glos.* Maxime

ait, quia idem esset, si non sit remota, quia utroque casu appellatur ad eum, & non ad Papam.

V. Angel. v. appellatio n. 13. Siluest. n. 10. Armilla n. 12. & 19. Canis. l. 4. sum. r. 15. Covarr. l. practica. questio. 6. n. 9. Vallens. l. 2. tit. 23. §. 6. n. 6. Bellon. de mandat. jurisdic. c. 9. Q. 7. Molin. Tract. 5. De iust. Disp. 21. & Disp. 2. Cont. lib. un. c. 26. Franc. Marou. Q. 7. n. 2. & Q. 345. n. 4.

CXCIX.

DIFFERENTIA.

5.

Confessus crimen Iure canonico non potest appellare *c. cum speciali* 62. *De appell.* Iure civili requiritur, ut etiam convictus sit. *l. ubi Glos.*

C. quorum appell. non recipiuntur Decianus. l. 2.

c. 22. n. 24.

Consilium Lateranense relatum in *citato capite* cum speciali in notorijs non esse admittendam appellationem decernit, monetque prelatum, à quo appellatur, ne deferat appellationi illius, cuius excessus, vel evidentia rei ipsius, vel confessione propria, aut alio legitimo modo fuerit manifestus, cum appellationis remedium non sit institutum ad defensionem iniquitatis, sed in praesidium innocentiae. Idem in *cap. Peruenit. hoc. et. repetitur*, ubi percautores clericorum non obstant illorum ad sedem Apostolicam appellatione *Alexander Tertius* iubet denunci-

ari et communicatos, si delictum notorium sit. Eadem est *cap. quia nos ead. res sententia*. Et merito, cum nulla maior sit evidentia facti, aut propriae confessionis probatio. *l. un. C. De confess. & l. certum. ff. eod. l. qui de inofficioso. ff. De inofficioso. testam.* Confessus enim pro iudicato est. & quasi propria sententia condemnatus. *l. 1. ff. De confess. nisi coram incompetenti iudice fieret. V. Socium in Reg. 62.* Et plus quam ridiculum est, dubitare de eo, quod evidenter apparet. *l. Domitius Labeo. ff. Qui testam. facere possunt.*

II. Sed hic non obiter considerandum est cuiusnam

causam confessioni tanta probatio, aut
presumptio tribuatur, extortæ, an spon-
tanæ: si huic tantum, quotus quisq; de
se crimen fatebitur ultro? si illi, viderint,
obsecro iudices, quantis periculis expo-
sita sit innocentia. Omnipotens censetur
quaestionum laniena: multi homicidia
fassi, indeque extrema passi sunt, super-
sticiis illis, à quibus occisos postea in-
speratis documentis veritas monstravit.
Magna hic, & tantum non divina pru-
dentia exigitur. Nota loquor, & transeo.

III. Quod forum civile atinet, legis
observare summa est. Curandum esse, ne
quis homicidarum, veneficorum, male-
ficorum, adulterorum itemq; eorum,
qui manifestam violentiam commise-
runt, argumentis convictus testibus su-
peratus, scelusq; confessus audiatur ap-
pellans. Vbi Glossa Gortifredi. Convictus,
& sponte confessus non appellat. Con-
victus, non confessus, aut confessus qui-
dem. Sed vi tormentorum appellat. V-
trumq; ergò simul requiritur ad negationem
appellationis, ut reus & confessus
crimen sit, & de eo convictus, quemad-
modum Decianus initio citatus affirmat.
Vvesebecius autem in ff. l. 49. ff. 5. in Ger-
mania dicit extendi ad omnia criminalia
iudicia. Nullius enim ad mortem dam-
nari appellatio recipitur. Item Andr. Gail.
l. 1. Obs. 1. n. 28. repetit allegans. Par. 2.
ordinationum ff. 28. Excepta nullitatis
querela, qui in Cameram delata citatio
ad deducendum nullitatem processus
decernitur, nempe, quod contra accusa-
tum absentem, non legitime citatum, vel
captivum inauditum, & indefensum &
sic nulliter processum sit c. Qualiter, &
quando. 2. §. debet igitur. De accusat l.

absentem. C. eod. l. unus. §. cognituram
ff. De quest. Quo in casu iudex crimina-
tus comparere in termino citationis, &
legitime factum esse processum per acta
criminalia docere debet. Quod fit sum-
marie & de plano, per inspectionem
actorum, quæ notorium inducunt c. fin.
De cobab. cleric. & mulier. & absq; litis
contestatione, sine ordine iudiciario, ne
excusio delicti nequiter, & malitiose ex-
trahatur, quod minime permittendum.
l. Quomiam C. De Appell. l. Cum reus. C. De
pen. Eandem non recipiendi appellatio-
nem in iudiciis criminalibus consuetudi-
nem in Mediolanensi ducatu vigere Iul.
Clar. testatur s. fin. Q. 94 n. 3. similiter
in provincia Flandriae Iod. Damhoud. in
Pract. Crimin. c. 149. n. 2. etiam si reus
non sit proprio ore crimen confessus.
Quæ constitutio, frustra reclamantibus
quibusdam, quasi contraria juri naturali
foret, valida, & observanda est. Nam ita
convictis, & citra violentiam confessis
nulla superest defensio. atque ita horum
respectu, & contemplatione præ-
nominata differentia nul-
lum locum habet.
